

slagsstillerne om at gaa imod, hvad et Flertal af et Byraad har ansøgt om, idet jeg er bleven anmodet om at nægte Ministeriets Samtykke til en Beslutning, hvortil dette Samtykke udkrævedes. Ogsaa dette er et Vidnesbyrd om, at i Teorien ere de Herrer gode nok, men naar Talen er om Praksis, ser det undertiden lidt anderledes ud. Derfor synes jeg, at det ærede Medlem, der staar som Ordfører for Forslagsstillerne, ikke skulde have indladt sig paa at tale om den Modsætning, der skal være skabt i kommunal Henseende ved den Ordning, der i sin Tid blev indført, thi det ærede Medlem og hans Parti have saa sandt mindst af alle Ret til i saa Henseende at tale om Tilvebringelsen af et Modsætningsforhold, naar de selv ere de første, der have gjort Brug af det.

C. Sørensen: Det er med den største Forundring, jeg har hørt det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), der her har talt som Ordfører for Forslagsstillerne, naar han i Dag som saa ofte tidligere bebrejder Venstre dets Stilling til den kommunale Valgret og Valglov. Det ærede Medlem gik endog saa vidt, at han drog en Sammenligning mellem det, der skete ved den kommunale Valglovs Gennemførelse i 1908, og det, der skete ved Grundlovsændringen i 1866. Det forekommer mig at der skal en uhyre Frimodighed til — for ikke at benytte et andet Udtryk, der vistnok vilde passe bedre — for at drage den Sammenligning, thi den er fuldstændig ved Siden af. Men man faar nemt det Indtryk, at den Ihærdighed, hvormed man fra radikal Side Aar efter Aar fremsætter Forslag om Ændringer i den kommunale Valglov, er et Udslag af en daarlig Samvittighed over den Stilling, som de Radikale indtog her i Folketinget, da den kommunale Valglov af 1908 gennemførtes. Det indrømmes nemlig nu fra alle Sider, at det, der gennemførtes i 1908, var et meget betydeligt Fremskridt. Det indrømmedes af de Radikales Ordfører i Fjor, og det indrømmedes af det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) ved Behandlingen af Forslaget i Fjor. Det er blevet indrømmet fra alle Sider, og det kan heller ikke bestrides, det er ganske umuligt.

Det foreliggende Lovforslag indeholder tre principielle Ændringer af den kommunale Valglov, de angaa Opholdsbestemmelsen, den privilegerede Valgret til Amsraadene og disses Ret til selv at vælge deres Formænd. Hvad det første Spørgs-

maal angaar, er jeg af den Mening, at vi bør have en Opholdsbestemmelse. Om det skal være den nugældende, eller der kan ændres derved, kunne vi forhandle om i det Udvalg, der bliver nedsat. Men jeg holder i hvert Fald paa — og det er ogsaa mit Partis Stilling —, at vi bør have en Opholdsbestemmelse. Hvad dernæst Afskaffelsen af den privilegerede Valgret til Amsraadene angaar, er det et Krav, som vi fra Venstres Side gerne ville være med til at yde vor Medvirkning til at gennemføre, men som jeg allerede har nævnt, skete der ved Gennemførelsen af den kommunale Valglov i 1908 et meget betydeligt Fremskridt ogsaa med Hensyn til Amsraadenes Sammensætning. Og naar den ærede Ordfører her opstillede en Række Tilfælde, hvori en Syvendedel af Vælgerne kunde faa Flertal i Amsraadene, er det jo kun Tankeeksperimenter, der kunne opstilles, men det har i Virkeligheden ingen Betydning. Jeg vilde foretrække, at vi i det Sted saa ud over Landet, hvorledes de faktiske Forhold her have udviklet sig, og Stillingen er da den, at saa vidt jeg ved, have den almindelige Valgrets Repræsentanter Flertal i næsten alle Amsraad. Det sidste Krav om Amsraadenes Ret til selv at vælge deres Formænd stiller jeg mig meget tvivlende overfor, men jeg skal ikke opholde mig længere derved, da hverken Ordføreren i Fjor eller Ordføreren i Aar med et eneste Ord har omtalt det.

Jeg vil anbefale Forslaget til en velvillig Udvalgsbehandling og kan dermed slutte de Udtalelser, jeg har at fremsætte.

Borgbjerg: Ligesom i Fjor og i Forfjor kan jeg paa det Partis Vegne, jeg tilhører, anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigst mulig Fremme, og ligesom i Fjor og i Forfjor vil jeg udtale Haabet om, at det maa blive fremmet i indeværende Rigsdagssamling og sendt op til Landstinget. Men ligesom i Fjor og i Forfjor maa jeg ogsaa udtale, at jeg ikke har stor Tro til, at dette mit Haab vil gaa i Opfyldelse. I Forfjor blev Sagen syltet, i Fjor blev den visnet, og det samme vil formodentlig finde Sted i Aar til Vidnesbyrd om, at Flertallet og Regeringen trods sit Program om den lige og almindelige Valgrets fulde Gennemførelse, trods Udtalelser fra den højtærede Indenrigsminister, ikke nære Spor af Interesse for at faa den lige og almindelige Valgret gennemført i Sogn og i Amt, lige saa lidt som for at faa den fuldt ud gennemført i Staten. Hvad der fremkommer fra den